

var tilfredsstillende. Men når han så har fået indrømmelsen, må han også sige: O.k., så tager jeg den. Så skal han ikke blive ved med at bruge det som argument for, at der ikke bliver taget hånd om tingene.

Jeg blev først bekendt med det forhold på samme tid som hr. Helge Adam Møller, og ved samme lejlighed nævnte jeg også over for Direktoratets medarbejdere, at her måtte vi komme med forslag til, hvordan det kunne gøres anderledes, og det har jeg fået bekræftet at Direktoratet er i gang med.

Formanden:

Ja, så tror jeg, vi er fremme ved hr. Tom Behnke som ordfører for forespørgerne.

Tom Behnke (FP):

Så mundede debatten jo ud i, hvorfor vi overhovedet skal have debatten, og om det er det rigtige tidspunkt.

Se sagen er jo, at der er et flertal af partier, som allerede har lukket døren bag sig. De har sat sig om bordet og er enige om, hvordan det her skal fortsætte, og hvordan man skal diskutere de her ting.

Så hvis Fremskridtspartiet skal gøre sig noget håb om at få bare et lille ord med på vejen til den forsamling, der nu skal sidde og diskutere, må det altså foregå ved, at vi stiller en forespørgsel og på den måde ligesom kan lægge nogle ting på bordet.

Det blev også sagt af hr. Oxdam, at det her var en lidt bagudvendt debat, for nu er problemerne jo overstået, og uroen i Kriminalforsorgen bilagt i hvert fald indtil videre. Men det er lidt ligesom at sidde, når der er hul i taget, og det drypper ned, fordi det regner, og inden man kommer i gang med at gøre noget ved det, holder det op med at regne og derfor også med at dryppe. Så tænker man: Nå, nu er problemet løst, det drypper ikke længere. Men det er problemet jo ikke, for der er stadig væk hul i taget.

Det er kun et spørgsmål om, hvornår der igen opstår en situation, så uroen igen bryder ud i Kriminalforsorgen. Derfor er det nødvendigt, at man tager fat i det her, også selv om det, der er årsag til forespørgselsdebatten, ligger et par måneder tilbage.

Så sagde justitsministeren, at han beklagede mangelen på fremadrettet debat om Kriminalforsorgen. Det kan jeg være helt enig i. Jeg synes ellers, at jeg lagde meget grundigt op til det med en række konkrete forslag fra Frem-

skridtspartiets side, plus at jeg faktisk som noget ganske nyt prøvede at lægge op til en debat om miljøet og hele ånden i Kriminalforsorgen. Er det overhovedet den rigtige vej, vi kører? Er det den rigtige – om jeg så må sige – politik, der er i Kriminalforsorgen?

Det var der ikke mange, der var interesseret i at diskutere. Der kom så lidt her i anden runde. Men jeg skal da straks kvittere for, at justitsministeren tog positivt imod ideen med den elektroniske hjemmefængsling. Det glæder jeg mig til at se. Og lad mig så også, når vi nu er ved justitsministeren sige, at vedrørende narkofri fængsler sagde ministeren, at det jo ikke er nok, at man bare vedtager det i Folketinget.

Jo, det kan være nok, at man vedtager det i Folketinget. Hvis man vil sikre et narkofrit fængsel, kan det lade sig gøre, hvis viljen er til stede, og det har jeg beskrevet meget nøje i et beslutningsforslag i sidste samling, men det var der jo ikke flertal for, for Folketingets flertal ønsker ikke, at fængslerne skal være narkofrie.

Jeg har helt bevidst ikke ønsket en polemisk debat om det her, for jeg tror faktisk, at vi et langt stykke ad vejen er enige om, hvad målet er; jeg tror faktisk, at der er enighed om målet.

Jeg kunne jo godt have åbnet debatten på en meget polemisk måde. Jeg kunne f.eks. have sagt, at for mig er det faktisk ligegyldigt, om de stærkt kriminelle sidder i fængsel eller de ikke gør; jeg vil bare ikke være på samme side af muren, som de er. Jeg kunne også undervejs i debatten være gået i flæsket på fru Margrete Auken eller for den sags skyld være gået i kødet på hr. Bjørn Elmquist. Men det undlod jeg at gøre, og det var helt bevidst, for jeg tror faktisk på, at målsætningen er den samme. Og målsætningen må være, at vi undgår kriminalitet i fremtiden, eller i hvert fald, at vi undgår så meget kriminalitet i fremtiden.

Jeg tror også, vi er enige om, at fængslerne skal være ordentlige og sikre, og jeg tror også, vi er enige om, at vi skal sikre, at de mennesker, der kommer i fængsel, er blevet bedre mennesker, når de kommer ud af fængslerne, end da de kom ind i dem, og jeg tror faktisk også, vi er enige om, at vi skal sikre fængslerne som nogle gode arbejdspladser.

Det, vi så kunne gøre, var at tage en fornuftig drøftelse om, hvilke veje vi skal gå for at nå det mål. Og det, jeg i starten prøvede at lægge op til, var, at man kan gøre mange ting på det tekniske område, man kan sætte mange skillevægge op, og man kan træffe mange foranstaltning-